

การใช้บทบาทสมมติ (Role Play) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

The Effectiveness of Role Play in Improving Pronunciation Proficiency in Chinese among Chinese Major Students at Phetchaburi Rajabhat University

กรกมล ธนะโรจน์รุ่งเรือง* และ กมลทิพย์ รักเกียรติยศ

Kornkamon Thanarotrungrueang* and Kamontip Rakkaittiyod

สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี 76000

Department of Chinese, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchaburi Rajabhat University, Phetchaburi 76000

*To whom correspondence should be addressed. e-mail: Kamontip.rak@mail.pbru.ac.th

Received: 16 January 2025, Revised: 9 April 2025, Accepted: 30 April 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังในการใช้บทบาทสมมติ (Role Play) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่มีต่อการใช้บทบาทสมมติ (Role Play) สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 25 คน ใช้การสุ่มเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีปัญหาในด้านการอ่านออกเสียงภาษาจีนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ชุดแบบฝึกทักษะ ใบความรู้ และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play) พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่มีต่อการใช้บทบาทสมมติ (Role Play) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน อยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{x}$ = 4.45, S.D. = 0.50)

คำสำคัญ : บทบาทสมมติ การอ่านออกเสียงภาษาจีน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจ

Abstract

This research aimed to compare the learning achievement before and after using Role Play to develop Chinese pronunciation skills and to study the satisfaction of students in the Chinese Language Program at Phetchaburi Rajabhat University regarding the use of Role Play to improve their Chinese pronunciation skills. The sample group consisted of 25 first-year students majoring in Chinese from the Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchaburi Rajabhat University. They were purposively selected due to their difficulties in Chinese pronunciation.

The research tools included skill training modules, learning sheets, and a satisfaction evaluation form. The statistical methods used for data analysis were mean, standard deviation, t-tests, and statistical significance levels.

The research findings revealed that: 1) The learning achievement in Chinese pronunciation skills through Role Play significantly improved, with post-test scores being higher than pre-test scores at a .05 significance level, and 2) The analysis of student satisfaction with the use of Role Play for developing Chinese pronunciation skills indicated the high level of satisfaction ($\bar{x}$ = 4.45 ,S.D. = 0.50)

Keywords : Role Play, Chinese Pronunciation, Learning Achievement, Satisfaction

บทนำ

การเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบันมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากภาษาจีนเป็นภาษาที่มีระบบเสียงเฉพาะ (พินอิน) และโทนเสียง (声调) ที่แตกต่างจากภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ การออกเสียงที่ไม่ถูกต้องอาจส่งผลกระทบต่อความเข้าใจ ความหมายของคำ และการสื่อสารโดยตรง ดังนั้น การฝึกฝนทักษะการออกเสียงจึงถือเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนการสอนภาษาจีน [1]

ความสำคัญของการออกเสียงในภาษาจีนปรากฏให้เห็นชัดเจนจากลักษณะทางภาษาศาสตร์ที่ใช้เสียงเป็นตัวแบ่งแยกความหมายของคำ ตัวอย่างเช่น คำว่า 妈 mā (แม่, เสียงที่ 1) และ 马 mǎ (ม้า, เสียงที่ 3) แม้จะสะกดด้วยพยัญชนะและสระเดียวกัน แต่หากผู้เรียนออกเสียงผิดโทนความหมายก็เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง

อีกตัวอย่างคือคำว่า 四 sì (สี่) และ 十 shí (สิบ) ผู้เรียนไทยมักสับสนในการออกเสียงเนื่องจากโครงสร้างเสียงใกล้เคียงกัน ทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร โดยเฉพาะเมื่อพูดตัวเลขในชีวิตประจำวัน เช่น เบอร์โทรศัพท์ หรือราคาสินค้า

จากปัญหาดังกล่าว พบว่าผู้เรียนภาษาจีนจำนวนมากยังคงมีข้อบกพร่องในการออกเสียง ทั้งการแยกแยะเสียงวรรณยุกต์ (声调) เสียงพยัญชนะที่ไม่มีในภาษาไทย เช่น zh ch sh r ตลอดจนการเชื่อมเสียง (连读) ในประโยค ส่งผลให้การสื่อสารขาดความชัดเจน และอาจทำให้ผู้ฟังเข้าใจคลาดเคลื่อน [2] เพื่อลดปัญหาการออกเสียงดังกล่าว ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องพัฒนาวิธีการสอนที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการออกเสียงให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ หนึ่งในเทคนิคการสอนที่ได้รับการยอมรับและนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนคือ กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการออกเสียงผ่านสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาและกระตุ้นการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ [3]

นอกจากนี้ บทบาทสมมติยังช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและเป็นกันเอง ทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะฝึกพูดมากขึ้น พร้อมทั้งเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง การจัดกิจกรรมในลักษณะนี้จึงถือเป็นแนวทางสำคัญที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและทักษะการสื่อสารของผู้เรียนได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ จึงมุ่งเน้นทั้งการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทบาทสมมติในการส่งเสริมการออกเสียงและการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้เทคนิคดังกล่าว อันจะช่วยสะท้อนถึงแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังในการใช้บทบาทสมมติ (Role Play) สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่มีต่อการใช้บทบาทสมมติ (Role Play) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 25 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 25 คน สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 รวมทั้งสิ้น 25 คนที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ หนังสือเรียน 《汉语教程》第3版, 第一册(上) แบ่งออกเป็น 2 บทเรียน บทเรียนละ 1 สถานการณ์ ทั้งหมด 2 สถานการณ์ เป็นบทสนทนา ให้นักศึกษาอ่านออกเสียงภาษาจีน

ขอบเขตพื้นที่

สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้บทบาทสมมติ (Role Play) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยแบบ (The One-Group Pretest – Posttest Design) โดยผู้วิจัยมีระเบียบวิธีวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pre-test และ Post-test) เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน โดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play) ซึ่งมีข้อสอบการอ่านออกเสียงภาษาจีน 2 บทสนทนา ดังนี้

บทสนทนาที่ 1 การอ่านออกเสียงระดับประโยค จำนวน 5 ประโยค 100 คะแนน ทารด้วย 4 คะแนนรวม 25 คะแนน

บทสนทนาที่ 2 การอ่านออกเสียงระดับประโยค จำนวน 7 ประโยค 140 คะแนน ทารด้วย 4 คะแนนรวม 35 คะแนน

2) ใบความรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน โดยอ้างอิงจากหนังสือเรียนจีนกลางกับหวังเหมยลี่ [4] ซึ่งประกอบด้วย

- (1) พยัญชนะภาษาจีน
- (2) สระภาษาจีน
- (3) เสียงวรรณยุกต์พื้นฐานภาษาจีน
- (4) การออกเสียงของพยางค์เสียงเบา
- (5) การผันเสียงวรรณยุกต์
- (6) กฎการผันเสียงของคำว่า “不”
- (7) กฎการผันเสียงของคำว่า “一”
- (8) การออกเสียงสระ er
- (9) บทสนทนา 2 บทเรียน ทั้งหมด 4 บทสนทนา

3) แบบประเมินความพึงพอใจจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี โดยนำแนวคิดทฤษฎีของบุญชม ศรีสะอาด [5] ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับมีเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) การสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest-Posttest) มีทั้งหมด 2 บทสนทนา ประกอบด้วยบทสนทนาที่ 1 จำนวน 5 ประโยค บทสนทนาที่ 2 จำนวน 7 ประโยค โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

(1) ศึกษาข้อมูลและเนื้อหา

ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหนังสือเรียน 《汉语教程》第3版，第一册（上）เพื่อนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน

(2) วิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิจารณาข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะด้านการอ่าน เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะและใบความรู้ [6]

(3) วิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดทางทฤษฎี

ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play) เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวทางในการวิจัยครั้งนี้

(4) ออกแบบแบบทดสอบ

จัดทำแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา

(5) ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

นำแบบทดสอบที่จัดทำขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความถูกต้อง ความเที่ยงตรง และความเหมาะสมในการนำไปใช้จริง

2) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีน ทั้งหมด 2 บทสนทนา ประกอบด้วย บทสนทนาที่ 1 จำนวน 5 ประโยค และ บทสนทนาที่ 2 จำนวน 7 ประโยค มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

(1) ศึกษาข้อมูลและวางแผนการสร้างแบบฝึก

ผู้วิจัยนำเนื้อหาจากหนังสือเรียน 《汉语教程》第3版，第一册（上）มาศึกษาเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการวางแผนการสร้างแบบฝึกทักษะ

(2) ออกแบบแบบฝึกโดยอิงแนวคิดทฤษฎี

ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนตามแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยคัดเลือกบทสนทนาที่มีทั้งตัวอักษรจีนและพินอินอย่างชัดเจน เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

(3) คัดเลือกและปรับใช้แบบฝึกที่เหมาะสม

ผู้วิจัยออกแบบแบบฝึกและพิจารณาจากทฤษฎีที่ศึกษา จากนั้นร่วมกันตัดสินใจเลือกแบบฝึกที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

(4) กำหนดแนวทางของแบบฝึกทักษะ

จากการวิเคราะห์ ผู้วิจัยสรุปว่า แบบฝึกทักษะควรเน้นการฝึกอ่านออกเสียงภาษาจีน โดยใช้บทสนทนาจากหนังสือเรียน 《汉语教程》第3版，第一册（上） เป็นสื่อหลักในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง

(5) สร้างและทดลองใช้แบบฝึก

ผู้วิจัยลงมือสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง เริ่มจากการจัดทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest–Posttest) ควบคู่กับการฝึกอ่านบทสนทนาที่กำหนด

(6) ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา

ผู้วิจัยพิจารณาปรับแก้เนื้อหาให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้และความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้การฝึกมีประสิทธิภาพสูงสุด

(7) ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง ในเบื้องต้น ก่อนส่งให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและประเมินความถูกต้อง ความเหมาะสม และความน่าเชื่อถือของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง

3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บทบาทสมมติ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ดำเนินการโดยการนำผลจากแบบสอบถามที่ใช้วัดความพึงพอใจของนักศึกษามาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อนำมาถอดความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยอ้างอิงตามแนวคิดเชิงทฤษฎีของบุญชม ศรีสะอาด [5] ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนผ่านการใช้บทบาทสมมติในกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ความหมายของระดับความเหมาะสมของคุณภาพการจัดการเรียนรู้มีดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

4) การตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของแบบทดสอบ ได้มีการขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบแบบทดสอบดังกล่าว โดยพิจารณาในด้านความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นจึงนำผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา ทั้งนี้ การพิจารณาจะดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบสอบถาม/ข้อสอบ สอดคล้องกับผลการเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับผลการเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนความครอบคลุมของคำถาม ได้ดำเนินการพิจารณาจากดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผลการวิเคราะห์ พบว่า แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของสุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์ [7] ข้อความที่ปรับปรุงนี้ใช้ภาษาและโครงสร้างในลักษณะทางการมากขึ้น และยังคงเนื้อหาเดิมไว้อย่างครบถ้วน

5) แบบสอบถามที่ได้รับการพิจารณาและตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ได้นำมาจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบจำนวน 3 ชุด หลังจากนั้นได้ดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ โดยใช้สูตรทางสถิติ ดังต่อไปนี้

- 1) ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตร บุญชม ศรีสะอาด [4]

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \Sigma X / N$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

- 2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยคำนวณได้จากสูตร บุญชม ศรีสะอาด [4]

$$\text{สูตร} \quad S.D. = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	Σ	แทน	ผลรวม

- 3) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ

(1) ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการคิดวิเคราะห์ โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC ดังนี้ [5]

$$IOC = \Sigma R / N$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	ΣR	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

(2) สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test (Dependent Sample) [5]

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N-1}}} \quad df = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน
	df	แทน	จำนวนค่าของตัวแปรที่เป็นอิสระ

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย เรื่อง การใช้บทบาทสมมติ (Role Play) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ปรากฏผลวิเคราะห์ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน โดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play) ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนในบทสนทนาที่ 1

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t - test
ก่อนเรียน	25	25	9.64	1.87	17.08
หลังเรียน	25	25	15.04	1.93	

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบคะแนนของผู้เรียน มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 9.64 คะแนน และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 15.04 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้ง พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนในบทสนทนาที่ 2

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t - test
ก่อนเรียน	25	35	13.32	2.87	27.33
หลังเรียน	25	35	21.16	2.66	

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบคะแนนของผู้เรียน มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 13.32 คะแนน และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย เท่ากับ 21.16 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้ง พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจในการใช้บทบาทสมมติ (Role Play)

ข้อความถาม	N = 25		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในบทเรียนได้	4.40	0.50	มาก
2. กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนได้	4.52	0.51	มากที่สุด
3. เนื้อหาบทบทสมมติ (Role Play) มีความน่าสนใจ	4.40	0.50	มาก
4. หลังเรียนผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาจีน	4.56	0.51	มากที่สุด
5. หลังเรียนผู้เรียนเข้าใจรูปแบบภาษา/คำศัพท์ได้	4.36	0.49	มาก
6. หลังเรียนผู้เรียนสามารถนำความรู้ภาษาจีนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง	4.44	0.51	มาก
รวม	4.45	0.50	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้บทบาทสมมติ (Role Play) ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ หลังเรียนผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาจีน ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนได้ ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.51) และในอันดับน้อยที่สุด คือ หลังเรียนผู้เรียนเข้าใจรูปแบบภาษา/คำศัพท์ได้ดี ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การใช้บทบาทสมมติ (Role Play) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้บทบาทสมมติ (Role Play) พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ หลังเรียนผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาจีน ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือ กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนได้ ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.51) และในอันดับน้อยที่สุด คือ หลังเรียนผู้เรียนเข้าใจรูปแบบภาษา/คำศัพท์ได้ดี ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้บทบาทสมมติ (Role Play) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่เท่ากัน เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีนมาก่อนและการอ่านออกเสียงที่ผิดหลักการอ่านออกเสียงภาษาจีน ทั้งนี้ ผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของยามิละห์ นิเลาะและคณะ [8] 3) สลิลทิพย์ เพชรประดับและคณะ [9] รัตนศักดิ์ ทับจิตต์และคณะ [10] และ Shen Zheng และคณะ [11] แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมบทบาทสมมติสามารถส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความก้าวหน้าในด้านการออกเสียงที่ถูกต้อง ความมั่นใจในการใช้ภาษา และความสามารถในการสื่อสาร โดยเฉพาะในบริบทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ทั้งนี้ ยังช่วยปรับปรุงการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาจีน ถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสารที่ถูกต้อง การใช้บทบาทสมมติที่เน้นสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การแนะนำตัว การสนทนาในร้านค้า และการถามทาง ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการออกเสียงอย่างสม่ำเสมอและได้รับข้อเสนอแนะทันทีจากผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Harmer, J. [3] ที่ระบุว่า Role Play ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ภาษาในสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตจริง การใช้บทบาทสมมดียังช่วยให้นักศึกษาเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ นักศึกษาแสดงออกถึงความกระตือรือร้นและความสนุกสนานในระหว่างการทำกิจกรรม ตรงกับผลงานของ Brown, H. D. [2] ที่ระบุว่าบทบาทสมมติช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายและกล้าสื่อสารมากขึ้น กิจกรรมบทบาทสมมดียังส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) โดยนักศึกษาได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยกันปรับปรุงการออกเสียง ทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky, L. S. [12] ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม จากการสังเกตการณ์และผลการประเมิน นักศึกษาส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยเพิ่มความเข้าใจในหลักการออกเสียงและควรมีการประยุกต์ใช้ในรายวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะภาษาจีน เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เมื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้บทบาทสมมติ (Role Play) พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้บทบาทสมมติในการเรียนภาษาจีนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.50) สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชชัย ภิรมศรี [13] ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาจีนได้อย่างชัดเจน ทั้งในด้านการออกเสียงตามระบบพินอิน การใช้น้ำเสียงที่เหมาะสม และการเว้นวรรคตอนในประโยค การใช้บทบาทสมมติช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการออกเสียงซ้ำ ๆ ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง สอดคล้องกับแนวคิดของ Harmer, J. [3] ที่ระบุว่า การสร้างสถานการณ์สมมติในการเรียนการสอนช่วยเพิ่มโอกาสในการใช้ภาษาและกระตุ้นการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติในกระบวนการเรียนรู้ นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งช่วยเสริมสร้างทักษะด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกันในทีม สิ่งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Chen, J. [14] การใช้ Role Play ไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดและการออกเสียง แต่ยังส่งเสริมทักษะด้านสังคมและการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์จริง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการพัฒนาสื่อการเรียนรู้อื่นเพิ่มเติม เช่น วิดีโอจำลองสถานการณ์ หรือแอปพลิเคชันสำหรับฝึกการออกเสียงภาษาจีน เพื่อเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียน
2. ควรมีการออกแบบบทบาทและสถานการณ์สมมติที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ครอบคลุม

เอกสารอ้างอิง

- [1] Krashen, S. D. Principles and Practice in Second Language Acquisition. New York: Pergamon; 1982.
- [2] Brown, H. D. Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy (2nd ed.). New York: Longman; 2001.
- [3] Harmer, J. The Practice of English Language Teaching (4th ed.). Essex: Pearson Education Limited; 2007.
- [4] เฉิงเซียงเหวิน และคณะ. เรียนจีนกลางกับหวังเหมยลี่ เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: ฤทธิ์; 2547.
- [5] บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น; 2553.
- [6] สุพรรณิ ไชยเทพ. การใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2544.
- [7] สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์. การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม. (IOC); 2551 [เข้าถึงเมื่อ 13 ตุลาคม 2567]. เข้าถึงได้จาก http://mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?article_id=656&articlegroup_id=146.2551.

- [8] ยามิละห์ นิเลาะ และสุรัสวดี นราพงศ์เกษม. ผลการใช้นิทานอีสปร่วมกับการสอนแบบบทบาทสมมติที่มีต่อการเข้าใจความหมายของคำกริยาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเบอแสง. การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 12; 25 มิถุนายน 2564; มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. จังหวัดสงขลา: 2564. 1262-1274.
- [9] สลิลทิพย์ เพชรประดับ กรกมล ธนะโรจน์รุ่งเรือง และกมลทิพย์ รักเกียรติยศ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงสัทอักษรจีนกลางพยัญชนะ zh ch sh r ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน. การประชุมวิชาการระดับชาติ “การนำเสนอผลงานวิจัยของนักศึกษา สาขาการศึกษา ระดับปริญญาตรี ครั้งที่ 6” ; 15 มีนาคม 2567; มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.จังหวัดกรุงเทพมหานคร: 2567. 2190-2198.
- [10] รัตนศักดิ์ ทับจิตต์ กรกมล ธนะโรจน์รุ่งเรือง และกมลทิพย์ รักเกียรติยศ. การศึกษาความผิดพลาดการใช้ไวยากรณ์ภาษาจีน“两” กับ “二” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนบ้านลาดวิทยา จังหวัดเพชรบุรี. การประชุมวิชาการระดับชาติ “การนำเสนอผลงานวิจัยของนักศึกษา สาขาการศึกษา ระดับปริญญาตรี ครั้งที่ 6” ; 15 มีนาคม 2567; มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. จังหวัดกรุงเทพมหานคร: 2567. 2199-2210.
- [11] Shen Zheng Yang Gang กรกมล ธนะโรจน์รุ่งเรือง และกมลทิพย์ รักเกียรติยศ. การพัฒนาทักษะการเขียนเส้นขีดพื้นฐานของอักษรจีนด้วยแบบฝึกทักษะ. วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี 2566;25:2: 26-34.
- [12] Vygotsky, L. S. *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press; 1978.
- [13] รัชชัย ภิรมศรี. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออก ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง การตรวจสอบคุณภาพภายในองค์กรในรายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์กร นักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ [ระดับปริญญาตรี].เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร; 2563.
- [14] Chen, J. Role Play and Oral Fluency Development in Second Language Learning. *Language Teaching Research Journal* 2010; 14: 3: 271-283.